

РЕШЕНИЕ

№ 4506

гр. София, 05.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 28.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3428** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Д. Г. Д., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], вход В, ет. 4, ап. 19 срещу решение № РО- 137/06,03,2013 год на Директора на С. , с което се потвърждава разпореждане № 213-00544-1/28,01,2013 г, издадено от длъжностно лице по чл. 54 ж ал. 1 от КСО, с което е отказано да се отпусне парично обезщетение за безработица на жалбоподателката. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон-чл. 4 ал. 1 т. 7 КСО.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият се явява процесуален представител, поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на С. , редовно призован се представлява от юриск. А. и моли съда да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно призована не изпраща представител.

Административен Съд С. – град, I отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Началото на административното производство е поставено с подадено заявление от

Д. Г. Д. с вх.№ 213-0-544/18,01,2013год до Директора на С.,с което поискала отпускането на парично обезщетение за безработица. Към него тя е приложила всички изискващи се документи по чл.1 ал. 1 от Наредбата за отпускане и изплащане на парични обезщетения за безработица.От приложения анекс към договор за управление № 1037/27,12,2011год И. А. Б. АД прекратява договор № 1037/27,12,2011год за управление на клон Г. от страна на Д..Заличаването на вписването на Д. Д. като управител на клона е удостоверено с извлечение от Агенцията по вписванията,считано от 17,01,2013год.При извършената проверка в регистъра на осигурените лица относно правото на ПОБ,длъжностното лице е установило,че за Д. от И. А. Б. АД клон Г. за периода 17,10,2011-31,12,2011год е подавана информация по реда на чл.5 ал.4 т.1 от КСО и Наредба Н-829,12,2005год ,като за работник или служител,осигурен по чл.4 ал.1 т.1 от КСО,а за периода 01,01,2012-31,12,2012год като за лице изпълняващо договор за управление и контрол на търговско дружество.Няма спор,че всички дължими осигурителни вноски са надлежно платени според изискванията на законодателството.Според административния орган извършеното осигуряване на Д. по реда на чл.4 ал.1 т.7 от КСО е неправомерно, доколкото договорът ѝ за управление и контрол е не по отношение на търговско дружество,а за управление на част от структурата на банката.Т.е според С. Д. не е подлежала на осигуряване по смисъла на чл.4 ал.1 т.7 от КСО.Поради тази причина със разпореждане № 213-00-544-1/28,01,2013год на длъжностно лице по чл.54ж ал.1 от КСО е отказано отпускане на ПОБ по чл.54 а от КСО.С жалба до Ръководителя на ТП на НОИ-С. Д. е оспорила по административен ред въпросното разпореждане.С решение на Директора на С. № РО-137/06,03,2013год жалбата ѝ е отхвърлена.В решението си административният орган е приел,че съгласно чл.17 от ТЗ обема на представителна власт на управителя на клона е различен от този на управителя на главното предприятие.Приел е,че текстът на чл.4 ал.1 т.7 от КСО предвижда изпълнители по договори за управление и контрол на търговски дружества,притежаващи пълна правосубектност,която се отграничава от тази на клоновете на търговски дружества.

Административен Съд С. – град, I отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 07,03,2013год.Жалбата е подадена директно в АССГ на 20.03.2013 г., т.е. в 14-дневния срок преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Спорният по делото въпрос е дали Д. в качеството ѝ на управител и представляващ Клон Г. на И. А. Б. АД е лице попадащо в обхвата на разпоредбата на чл.4 ал.1 т.7 от КСО.Няма спор по останалите факти в производството-а именно Д. е сезирала органите на НОИ със заявление за получаване на ПОБ в срока по чл.54а ал.3 и 4 от КСО,представила е всички необходими документи съгласно Наредбата за отпускане и изплащане на паричните обезщетения за безработица,а също така от регистъра за изплатените осигуровки се установява,че Д. е лице, за което са внесени или дължими

осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването. Съгласно приетия като доказателство договор за управление № 1037/27,12,2011год Д. се съгласява да управлява и представлява клон Г. като Директор на Клон, като приема да извършва всички действия и сделки от името на банката, свързани с нейната обикновена дейност. В договорът е определено място на работа/чл.2/ ,възнаграждение-месечно/чл.3 ал.1/,и допълнително/чл.4/. Директорът съгласно чл.7 от договора има право да взема решение, свързани с управлението на клон Г., организира, ръководи и контролира дейността на клона, да разрешава платения годишен отпуск на служителите на клона. С оглед изложеното настоящият състав на съда намира, че управителят на клон на търговско дружество може да осъществява трудова дейност по договор за управление. За целите на задължителното обществено осигуряване под „изпълнител по договор за управление на търговско дружество” по смисъла на чл.4 ал.1 т.7 от КСО в редакцията действала до 31,12,2012год следва да се разбира всяко лице, на което с договор е възложено управление на търговско предприятие. Клонът на търговско дружество има белезите на търговско предприятие. Същият се ползва с относителна самостоятелност, подлежи на самостоятелно вписване в Търговския регистър, регистрация в Регистър БУЛСТАТ, данъчна и ДДС регистрация, както и може да бъде страна по облигационни, данъчни (чл. 9 ДОПК), трудови (§1, т.1 ДР на КТ) и осигурителни (чл. 5 КСО) отношения. Клонът притежава собствено имущество, различно от имущество на принципала си и води самостоятелно счетоводство „като самостоятелен търговец” (чл.19 ТЗ). В конкретния случай договорът за управление е сключен не от клона, а от принципала, по силата на който на Д. е възложено управлението и представителството на обособена част от търговското предприятие – клон, регистриран и упражняващ търговска дейност като самостоятелно търговско предприятие на територията на Република Б.. Преценката за приложимост на чл. 4, ал.1, т.7 КСО изисква анализ на характера на извършваната дейност и получаваното възнаграждение. От клаузите на договора за управление се установява трайния характер на дейността по управление и представителство. Възложено е общо ръководство на клона; уговорено е брутно месечно възнаграждение, както и „поощрително” възнаграждение за дейността ; в допълнение към общо формулираното възлагане на управлението, са изрично възложени и конкретни компетентности/права/ и задължения ; уговорена е месторабота ; годишен отпуск. Така изброените обстоятелства безспорно сочат съществуването на осигурително правоотношение, което предполага след неговото прекратяване възникване правото по чл. 54а от КСО, тъй като са налице и останалите материалноправни основания за възникването му/в този смисъл и решение № 9989/03,07,2013год по адм. Дело №5956/2013год на ВАС VI отд./Следва също така да се отбележи, че клонът на търговско предприятие има относителна самостоятелност и може да създава облигационни отношения от името и за сметка на предприятие, чиято обособена част е. Макар и да не е правен субект в отношенията си с трети лица клонът има самостоятелно управление и представителство. С оглед изложеното по горе настоящият състав намира, че Д. е лице по смисъла на чл.4 ал.1 т.7 от КСО.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. С оглед на изложеното, ответникът е издал административен акт, който противоречи на закона и на неговата цел и подлежи на отмяна.

Правомощието по КСО е от изключителната компетентност на административният

орган, с оглед на което делото като преписка следва да се изпрати на длъжностното лице по чл.54ж ал.1 КСО при С. на основание чл. 173, ал.2 от АПК, за издаване на ново разпореждане съобразно указанията по приложението на закона, дадени с настоящето решение.

Жалбоподателката е поискала присъждане на разноски, които се установиха в размер на 50лв.-платено адвокатско възнаграждение.Досежно внесената ДТ от 10 лв същата е недължима с оглед КСО и подлежи на връщане при направено искане за това.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на Д. Г. Д.,ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица],вход В,ет.4,ап.19 решение №РО- 137/06,03,2013год на Директора на С. ,с което се потвърждава разпореждане № 213-00544-1/28,01,2013г,издадено от длъжностно лице по чл.54ж ал.1 от КСО,с което е отказано да се отпусне парично обезщетение за безработица на жалбоподателката.

ИЗПРАЩА делото като преписка на длъжностното лице по чл.54ж ал.1 от КСО при С. за издаване на нов акт при спазване на дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА С. да заплати на Д. Г. Д.,ЕГН: [ЕГН] сумата от 50лв разноски за адвокат.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: